

РЕШЕНИЕ

№ 3626

гр. София, 04.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3770** по описа за **2021** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на [фирма], подадена чрез адв. К. Е., против решение на СРС, НО, 97-ми състав по НАХД № 13604/2018 г., с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 23-001948/16.07.2018г. на директора на Дирекция „Инспекция по труда – Софийска област“.

В касационната жалба се поддържа, че неправилно СРС е приел за осъществен състава на вмененото на дружеството административно нарушение. Излага доводи, че видно от приложената по делото платежна ведомост за месец април 2018г., трудовото възнаграждение на съответното лице е било платено към посочената в АУАН и в НП дата на извършване на нарушението. Твърди се, че от доказателствата по делото може да се направи извод, че има установена практика в дружеството трудовите възнаграждения да се изплащат на 23-то число на месеца, поради което е неправилно да се твърди, че има нарушение на 02.05.2018г. Моли се касационната инстанция да отмени решението на районния съд и наказателното постановление, алтернативно – да бъде намалена имуществената санкция от 2000 лева до законоустановения минимум. В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Е., който поддържа касационната жалба.

Ответникът – Дирекция „Инспекция по труда – Софийска област“ се представлява от

юрк. И., който оспорва касационната жалба и моли да бъде потвърдено решението на СРС. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на жалбата.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, I касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Съгласно установената от СРС фактическа обстановка, на дружеството - касатор е била извършена на 15.05.2018г. проверка по спазването на трудовото законодателство, в хода на която било констатирано, че в представената платежна ведомост за месец април 2018г. липсва подпис за изплатено трудово възнаграждение на работника Н. С. В.. С оглед на това, на 28.05.2018г. на [фирма] бил съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за нарушение на чл.128,т.2 от КТ – за това, че не е изплатило в пълен размер трудовото възнаграждение на Н. В. за месец април 2018г. Въз основа на съставения АУАН е издадено процесното НП № 23-001948/16.07.2018г., с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв.

За да потвърди наказателното постановление, районният съд е приел, че е спазена изцяло процедурата по съставяне на АУАН и издаване на НП, като същите са издадени от компетентни органи, съдържат изискуемите реквизити и са в сроковете по чл. 34 от ЗАНН. По същество е приел, че извършеното нарушение е безспорно установено, деянието е правилно квалифицирано и имуществената санкция е законосъобразно определена.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно. Районният съд правилно е установил фактическата обстановка по делото, като въз основа на нея е извел правилни правни изводи. Първостепенният съд е изпълнил задължението си да извърши цялостна служебна проверка за законосъобразност на обжалваното пред него НП, при което обосновано е заключил, че няма основания за неговата отмяна, тъй като същото е издадено от компетентен орган, не са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство и отговорността на касатора за извършеното от него нарушение на чл.128,т.2 от КТ е законосъобразно ангажирана.

По отношение доводите в касационната жалба за неправилност на съдебното решение поради липсата на извършено нарушение, касационната инстанция намира същите за неоснователни. Според чл. 128, т. 2 от КТ, работодателят е длъжен да плаща в определените срокове уговореното трудово възнаграждение за извършената работа. От представената при извършената проверка от контролните органи ведомост за м. 04.2018 г. се установява, че в същата няма подпис на Н. В., удостоверяващ получаването на дължимото трудово възнаграждение за този месец. Действително, по делото е приложено и ведомост за заплати за месец април, от която е видно, че към 23.05.2018г. трудовото възнаграждение за месец април 2018г. на работника е изплатено. Това обаче не променя факта, че същото не е било своевременно изплатено в установения срок, конкретно към посочената в акта дата на извършване на нарушението – 02.05.2018г. Видно от представения в производството пред СРС

трудова договор, възнаграждението е определено като месечно, а в нормата на чл.270, ал.2 от КТ е предвидено, че трудовото възнаграждение се изплаща авансово или окончателно всеки месец на два пъти, доколкото не е уговорено друго. В случая не е уговорено друго, следователно възнаграждението е следвало да бъде изплатено най-късно на първо число на месеца, следващ месеца, за който са отнася, както са приели и контролните органи, респ. наказващият орган. При това положение напълно обоснован е изводът на районния съд, че дружеството е осъществило вмененото му нарушение.

Законосъобразно е определена и имуществената санкция, която е малко над законоустановения минимум, като настоящата инстанция споделя извода на районния съд, че този размер на санкцията е справедлив и съответства на тежестта на нарушението.

Предвид изложените съображения настоящият касационен състав намира, че не са налице сочените основания за отмяна на постановеното съдебно решение и същото следва да бъде оставено в сила като валидно, допустимо и правилно.

С оглед изхода на делото и своевременно направеното искане и на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответната страна разности за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро от ЗАНН, Административен съд София-град, I касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20237877 от 28.10.2020г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 97 - ми състав, по НАХД № 13604/2018 г.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осевдесет/ лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: